

de la casa din bani, din care țărani au luat cererile de înscriere și alte acte, dându-le foc. La intervenția Securității, Enache Pojoga a fugit, dar i-a fost arestată și anchetată soția. În cele din urmă, a fost și el prins și bătut, alături de alți țărani, la Securitatea Galați, de către maiorul Gheorghe Perlă. Condamnat la 22 ianuarie 1958, la 18 ani de închisoare. Detenția la Gherla, Stoenști, Salcia, Strâmba, Periprava și Luciu-Giurgeni, de unde a fost eliberat, prin grațiere, la 13 aprilie 1964.

POJOGA, Fiodor. Născut în 1886, la Ciuciuleni — Nisporeni (Basarabia). Membru al Gărzii de Fier. Condamnat în 1941, de sovietici, și deportat la Sverdlovsk.

POJOGA, Fiodor C. Născut în 1892, la Ciuciuleni — Nisporeni (Basarabia). Arestat în 1941, de sovietici, ca membru al unui “partid burghez”. Deportat într-un lagăr de muncă forțată. Soția lui, Neonila, și copiii, Anatolie (născut în 1928) și Alexandru (n. 1930) au fost deportați în Kazakhstan.

POJOGA, Gheorghe. Țăran din Bucovina de Nord. Împușcat de trupele sovietice invadatoare, la 1 aprilie 1941, în măcelul de la Fântâna Albă, pentru că încercase, împreună cu alți țărani, printre care și Simion Pojoga, să se refugieze în România.

POJOGA (sau PAJOGA), Gheorghe (al lui Ioan). Din comuna Pătrăuții de Jos — Bucovina. Arestat la 2 aprilie 1941, după masacrul sovietic de la Fântâna Albă, de la 1 aprilie 1941. Mort în detenție, înainte de pronunțarea sentinței de la 4 decembrie 1942, prin care i s-au acordat 10 ani de muncă silnică.

POJOGA, Gheorghe I. Născut în 1890, la Ciuciuleni — Nisporeni (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu fiii, Ion (născut în 1923) și Vasile (n. 1928).

POJOGA, Gheorghe V. Născut în 1905, la Ciuciuleni — Nisporeni (Basarabia). Deportat în 1949, în Tiumen, împreună cu soția, Olga (născută în 1905) și copiii, Ecaterina (născută în 1936) și Ion (n. 1941).

POJOGA, Ioan. Din comuna Maidan — Bucovina. Deportat de sovietici, într-un grup de 90 de țărani.

POJOGA, Ion Gh. Vezi Pojoga, Gheorghe I.

POJOGA, Ion Gh. Vezi Pojoga, Gheorghe V.

POJOGA, Maria N. Vezi Pojoga, Nicolae I. și Pojoga, Alexandra N.

POJOGA, Neonila. Vezi Pojoga, Fiodor C.

POJOGA, Nicolae. Țăran din Bucovina de Nord. Arestat de sovietici, la 10 aprilie 1949, în timp ce încerca să se refugieze în România. A primit o condamnare de 10 ani și a fost deportat în Siberia, împreună cu Petru Pojoga.

POJOGA, Nicolae (al lui Gheorghe). Țăran din comuna Budineț — Storojineț (Bucovina). Arestat de sovietici și inclus într-un lot de 22 de persoane, considerate “instigatoare” ale încercării unui grup de bucovineni de a se refugia în România, pe la Fântâna Albă. Prin înscenarea acestui lot, NKVD-ul a căutat să acopere masacrul de la Fântâna Albă, de la 1 aprilie 1941. N. Pojoga a fost condamnat la 10 ani de muncă silnică și a murit într-un lagăr de exterminare prin muncă forțată, numele lui fiind unul dintre cele 77 înscrise pe troița din Budineț.

POJOGA, Nicolae (al lui Ioan). Din Pătrăuții de Jos — Storojineț (Bucovina). Deportat la 13 iunie 1941. Una dintre cele 142 de victime ale comunismului, din comună, înscrise pe monumentul comemorativ.

POJOGA, Nicolae I. Născut în 1904, la Ciuciuleni — Nisporeni (Basarabia). S-a ascuns în timpul deportărilor din 1949 și i-au fost deportați, în Tiumen, soția, Maria (născută în 1904) și fiul, Nicolae (n. 1936), cărora li s-a alăturat după ce a fost și el prins, în 1952.

POJOGA, Nicolae N. Vezi Pojoga, Nicolae I.

POJOGA, Olga N. Vezi Pojoga, Gheorghe V. și Pojoga, Alexandra N.

POJOGA, Petre (al lui Toader). Din comuna Budineț — Storojineț (Bucovina). Deportat la 13 iunie 1941. A murit în Siberia, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POJOGA, Petru. Vezi Pojoga, Nicolae.

POJOGA, Petru (al lui Constantin). Din Pătrăuții de Jos — Storojineț (Bucovina). Arestat, torturat și implicat în procesul înscenat, de NKVD, unor “instigatori”, pentru a justifica masacrul de la Fântâna Albă, de la 1 aprilie 1941. A murit în detenție, înainte de pronunțarea sentinței de la 4 decembrie 1942, prin care a primit 10 ani de muncă silnică. Numele său este înscris printre cele 143 de victime ale bolșevismului, din comună, pe troița comemorativă din Pătrăuți.

POJOGA, Rahila (a lui Ioan). Țărancă din comuna Pătrăuții de Jos — Storojineț (Bucovina). Împușcată de sovietici la 1 aprilie 1941, în timpul masacrului de la Fântâna Albă.

POJOGA, S. G. Țăran din comuna Budineț — Storojineț (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice.

POJOGA, Simion (al lui Toader). Țăran din Pătrăuții de Jos — Storojineț (Bucovina). Supraviețuitor al masacrului de la Fântâna Albă, de la 1 aprilie 1941. Arestat. În cursul anchetei, a relatat modul în care autoritățile sovietice îi îndemnaseră pe țărani bucovineni să se refugieze în România, oferindu-le cereri de plecare, pentru care ceruseră câte 5 ruble și de aprobarea căroră se ocupaseră. Plecarea, anunțată inițial pentru 28 martie, fusese amânată pentru 1 aprilie. Între timp, sovieticii construiseră șanțuri la Varnița, pentru a plasa acolo soldați. Coloana de 2.000 de țărani porniți în refugiu a fost însoțită de trupe călare, aflate la o distanță de aprox. 1 kilometru și jumătate. Intrând în poiana de la Varnița, oamenii au fost înconjurați și soldații sovietici au început să tragă în ei. Acțiunea fusese, așadar, premeditată de autoritățile sovietice. Simion Pojoga a fost unul dintre cei 22 de țărani învinuiți că “instigaseră” oamenii să fugă în România. A murit, în condiții de exterminare, înainte de pronunțarea sentinței de la 4 decembrie 1942.

POJOGA, Simion (al lui Vasile). Din Pătrăuții de Jos — Bucovina. Victimă a represiunii sovietice.

POJOGA, Sofia N. Vezi Pojoga, Alexandra N.

POJOGA, Sofia V. Născută în 1891, la Ciuciuleni — Nisporeni (Basarabia). Deportată în 1949, în Tiumen (Siberia), împreună cu fiii, Constantin (născut în 1928) și Vasile (n. 1932).

POJOGA, Vasile. Vezi Pojoga, Sofia V.

POJOGA, Vasile Gh. Vezi Pojoga, Gheorghe I.

POJOGAI, Branca. Născută la 28 noiembrie 1937, la Belgrad — Jugoslavia. Stabilită în România. Condamnată, prin sentința 134/1961 a Tribunalului Militar Timișoara, la 3 ani de închisoare, pentru “tentativă de trecere ilegală a frontierei”. Grațiată prin decretul 767/13.12.1963.

POJORIUC, Alexei. Din Hotin. Deportat de sovietici, la 5 ianuarie 1941.

POKAY, Stefan. Arestat la 18 mai 1952 și condamnat la 2 ani de închisoare, în lotul lui Ion Voștinaru. Detenția la Jilava și Poarta Albă.

POLA, Vasile I. Țăran din Vrancea. A participat, la 23 iulie 1950, la ședința de la Vranița, în care s-a hotărât declanșarea unei răscoale țărănești împotriva colectivizării. Arestat de Securitate și torturat în anchete, la Focșani și Galați.

POLCA, Mircea. Avocat condamnat. Detenția la Aiud (1960).

POLEACOV, Abram. Din Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1940, de sovietici, la 3 ani de muncă silnică, pentru că încercase să se refugieze în România.

POLEACOV, Ana. Vezi Poleacov, Ariton C.

POLEACOV, Ana P. Vezi Poleacov, Petre.

POLEACOV, Anastasia D. Născută în 1929, în comuna Dobrogea Veche — Sângerei (Basarabia). Deportată în 1949, împreună cu copiii, Grigore (născut în 1945) și Ion (n. 1949).

POLEACOV, Ariton C. Născut în 1893, în comuna Dobrogea Veche — Sângerei (Basarabia). Deportat în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Ana (născută în 1898).

POLEACOV, Elena. Vezi Poleacov, Ivan.

POLEACOV, Eugeniu N. Vezi Poleacov, Nichifor.

POLEACOV, Evlampi A. Născut în 1909, la Tighina. Condamnat în 1940, de către sovietici, la 8 ani de muncă silnică, pentru că încercase să se refugieze în România.

POLEACOV, Fiodor I. Vezi Poleacov, Ivan.

POLEACOV, Grigore. Vezi Poleacov, Anastasia D.

POLEACOV, Ion. Vezi Poleacov, Anastasia D.

POLEACOV, Irina. Vezi Poleacov, Nichifor.

POLEACOV, Irina. Vezi Poleacov, Petre.

POLEACOV, Ivan. Din Bălți — Basarabia. Deportat în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Elena și copiii, Raisa și Fiodor.

POLEACOV, Nichifor. Născut în 1891, la Chitcani — Slobozia (Basarabia). Deportat în 1949, în Tiumen, împreună cu soția, Irina și copiii, Tatiana (născută în 1929) și Eugeniu (n. 1931).

POLEACOV, Pavel P. Vezi Poleacov, Petre.

POLEACOV, Petre. Născut în 1908, la Țarigrad — Basarabia. Deportat în 1949, împreună cu soția, Irina, și copiii, Ana și Pavel.

POLEACOV, Piotr F. Născut în 1905. Din Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1944, de sovietici, la 3 ani de muncă silnică, fiind acuzat de “colaboraționism”.

POLEACOV, Raisa I. Vezi Poleacov, Ivan.

POLEACOV, Serghei. Născut în 1923. Din Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1946, la 10 ani de muncă silnică, pentru “trădare de patrie”.

POLEACOV, Tatiana N. Vezi Poleacov, Nichifor.

POLEACOVA, Evghenia. Vezi Poleacova, Nadejda.

POLEACOVA, Nadejda. Din Javgur — Cișmilia (Basarabia). Deportată în 1949, în regiunea Bureația, împreună cu Evghenia.

POLEACU, Ioan. Preot ortodox din comuna Cernei — Arad. Arestat în

1945. Detenția în lagărele de la Târgu-Jiu și Caracal.

POLEACU, Ion. Preot din comuna Apateu — Satu-Mare. Condamnat la 6 ani de închisoare.

POLEANSCHI, Ana V. Născută în 1904, la Cepeleuți — Ocnița (Basarabia). Acuzată de “înaltă trădare” și deportată în 1949.

POLEMIS. Grec din Brăila. Condamnat.

POLEN, Johann. Din comuna Tomnatic (nr. 331). Deportat în 1945, în URSS. A murit acolo.

POLEN, Maria. Din comuna Tomnatic (nr. 462). Deportată în 1945, în URSS, unde a și murit.

POLENCIUC, Nicolae. Născut în 1912. A murit la închisoarea Gherla, în 1960.

POLENCU, Ana (a lui Loghin). Din comuna Crasna — Storojinet (Bucovina). Una dintre cele 274 de persoane din comună, deportate de sovietici.

POLEVOI, Ivan S. Născut în 1902, în Bălți — Basarabia. Condamnat în 1940, de sovietici, la 8 ani de muncă silnică, pentru că lucrase în cadrul Siguranței românești. Deportat în ținutul Habarovsk.

POLEXE. Țăran din comuna Lisa — Făgăraș. Cântăreț bisericesc. Arestat.

POLEXE, Eugeniu. Născut la 10 iunie 1905. Preot ortodox în comuna Lereștii de Jos — Argeș. Arestat la 15 septembrie 1952. Detenția la Canal. Eliberat la 15 august 1953.

POLEXICI, Cațița. Din comuna Checea — Timiș. Domiciliu obligatoriu la Frumușița, în Bărăgan, de la 18 iunie 1951.

POLEXICI, Simion. Din Checea — Timiș. Condamnat la 8 ani de muncă forțată. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării (după 1958).

POLGAR, Ion. Maistru miner. Arestat în 1953, pentru că îi ajutasese pe deținuții politici care lucrau în mina de plumb de la Valea Nistrului.

POLGAR, Leontin. Notar din comuna Mercina — Caraș-Severin. Arestat în 1945.

POLI, Constantin-Eugen. Din Ploiești. Condamnat. Detenția, 2 ani și 7 luni.

POLI, Emil. Condamnat. Detenția la Jilava, Aiud și Baia Sprie.

POLI, Eugen. Student arestat în 1948 și condamnat, de Tribunalul Militar Iași.

Detenția la Suceava și Canal (cu o pedeapsă administrativă).

POLI, Lidia L. Din Ploiești (str. Gloriei, nr. 5). Condamnată la 2 ani de închisoare.

POLIAȘ, Costan. Vezi Poliac, Gavril.

POLIAȘ, Gavril. Din comuna Stroești — Suceava. Arestat în 1949 și condamnat pentru că sprijinise, împreună cu fratele său, Costan, organizația anticomunistă condusă de colonelul Vasile Cârlan.

POLIANȘCHI, Gheorghică. Din comuna Cepeleuți — Bălți (Basarabia). După ocupația sovietică, a fost condamnat, în 1944, la 25 de ani de muncă silnică, pentru “atitudine antisovietică”. Deportat, împreună cu fratele său, Vladimir, în Siberia, de unde nu s-au mai întors.

POLIANȘCHI, Vladimir. Vezi Polianschi, Gheorghică.

POLIANU, Constantin. Țăran din comuna Crăiești — Suceava. Arestat și condamnat, prin sentința 975/22.12.1953 a Tribunalului Militar Iași, pentru că îl găzduise și îi acordase sprijin partizanului anticomunist, Liviu Mărgineanu. Detenția la Suceava și Gherla.

POLICALĂ, Gheorghe. Avocat din București (str. Romană, nr. 42). Arestat în martie 1948, pentru că jurase credință organizației de luptă anticomunistă *Salvarea Neamului*, întemeiată de Nichifor Robu. Condamnat, prin sentința 1.025/1.07.1948 a Tribunalului Militar București, la 8 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Aiud unde, fiind un adversar energic și hotărât al comunismului, a luat poziție împotriva abuzurilor administrației închisorii, fiind pedepsit, în repetate rânduri, cu izolarea. A murit în februarie 1949, în condiții de exterminare, în timpul unei izolări.

POLICALĂ, Nicolae. Avocat. Fost director al închisorii Văcărești. Arestat în iulie 1948. Detenția la Jilava, Târgșor și Fağaraș.

POLICARPOV, Sevastin. Născut în 1913, în Bălți — Basarabia. Ucis în 1940, în timpul invaziei sovietice.

POLICRAT, Ana-Ruxandra (soția lui Policrat, René-Radu). Născută la 24 septembrie 1925, în satul Slobozia, comuna Cornălel — Dâmbovița, în familia Ro-

sescu. A urmat cursuri de Drept și Litere.

Toate bunurile familiei sale fiind expropriate sau naționalizate, a fost nevoită să își întrerupă studiile și să lucreze ca funcționară și croitoreasă, pentru a-și întreține familia, a cărei unică susținătoare devenise. L-a adăpostit, timp de 12 ani, pe René-Radu Policrat. Arestată împreună cu acesta, la 31 august 1960, anchetată la Securitatea din Uranus și condamnată la 8 ani de închisoare, pentru “uneltire contra ordinii sociale”. Detenția la Jilava, Arad și Oradea. Cel mai greu a îndurat izolarea. Dintre colegile sale de detenție, le amintim pe: Lilica Constantinescu, Anita Ioanid, Simina Mezincescu, Mia Morgan, Galina Răduleanu și Laura Săvulescu-Riga. Eliberată în aprilie 1964. S-a măritat cu René-Radu Policrat și a lucrat ca funcționară.

POLICRAT, Cecilia (sora lui Policrat, René-Radu). Arestată în 1960 și anchetată la Securitatea Uranus (București). Condamnată. Detenția la Jilava. Și sora ei, Susu Olănescu, a fost arestată și condamnată (1960).

POLICRAT, René-Radu. Născut la 12 august 1910, în București. Descendent al unei familii din Turnu-Severin, cu vechi rădăcini, înrudită cu neamurile Strehăianu, Saidac ș.a. Absolvent al Facultății de Drept.

Doctor în științe politice și economice. Avocat domiciliat în București (str. Polonă). Membru P.N.L., șef de sector la tineret. A figurat pe listele de candidați ai P.N.L., la alegerile din 1946. Pus sub urmărire de Securitate, care a încercat să îl aresteze, în 1948. A reușit să scape. Condamnat în contumacie, în 1948, la 25 de ani de închisoare, pentru “uneltire contra ordinii sociale”. S-a ascuns în București, până în 1960, în casa viitoarei sale soții, Ana-Ruxandra Rosescu. La 23 august

1960 a ieșit să se plimbe, împreună cu surorile sale. În urma unui denunț, a fost arestat la 31 august 1960. Anchetat la Securitatea Uranus și torturat de Gheorghe Enoiu și Ion Sporea, pentru a divulga numele persoanelor care îl ajutaseră în timpul clandestinității. În vara lui 1961, când a stat în aceeași celulă cu Cicerone Ionițoiu, primise deja o condamnare de 18 ani de muncă silnică. A mai stat în celulă și cu inginerul Gabriel Gheorghe. Detenția la Jilava, Galați, Aiud ș.a. Eliberat prin decretul de grațiere 411/27.07.1964. După 1989, a fost unul dintre membrii marcant ai proaspăt reînființatului Partid Național Liberal. Deputat (1990-92) și senator P.N.L. (ales în 1992). A murit la 17 februarie 1993.

POLIGUEV, Victor D. Născut în 1946, la Chișinău — Basarabia. Deportat în 1949, în regiunea Tiumen, împreună cu bunica lui, Ana Niconova (născută în 1881).

POLIHROIADE. Inginer. Arestat în 1952 și condamnat. Detenția la Gherla.

POLIHROIADE, Mary. Profesoară de limba engleză. Condamnată în 1950, în procesul înscenat Legației Britanice din București.

POLING, Michael. Născut la 30 ianuarie 1880, la Saravale. Deportat la 15 ianuarie 1945, în URSS. A murit la 2 martie 1945, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POLISCIUC, Liubov A. Din Chișinău — Basarabia. Deportat în 1952, în Kazakhstan.

POLISCIUC, Nicolae A. Din Soroca — Basarabia. Arestat în 1940, în timpul invaziei sovietice și condamnat la 8 ani de muncă silnică. Reabilitat în 1989.

POLISCIUC, Virginia I. Născută în 1925, în Ocnîța — Basarabia. Acuzată că ar fi colaborat cu Poliția românească și condamnată în 1945, de sovietici, la 5 ani de muncă silnică.

POLITIC, Mihai. Preot ortodox, paroh în comuna Boboiești — Neamț. Tatăl a 3 copii. Susținător al Organizației de Rezistență Națională *Regele Mihai I.* Otrăvit la Târgu-Neamț (vezi și Mihai Rădulescu, P. S. Irineu Slatineanu, *Preoți în cătușe*, Editura Ramida, 1997, p. 32).

POLIVENCU, Maria. Soră medicală din Buzău. Arestată de Securitatea Buzău, la vârsta de 20 de ani, torturată, judecată în procesul înscenat, de Mișu Dulgheru și Al. Nicolski, organizației anticomuniste *Pajura Neagră* și condamnată, de Tribunalul Militar București, la 5 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Târgșor și Mîslea.

POLIZU, Dumitru-Paul. Din București. A murit în 1964, la închisoarea Aiud.

POLIZU, Eugen I. Născut la 28 februarie 1944. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, 11 ani și 7 luni.

POLIZU-MICȘUNEȘTI, Gheorghe. Născut în 1901. Avocat, membru P.N.Ț. Om de afaceri și acționar la mai multe societăți. Vâr primar cu Dan M. Brătianu. Arestat în noaptea de 5 spre 6 iulie 1950 și judecat în procesul înscenat în jurul Legației Marii Britanii din București, de un complet al Tribunalului Militar București, format din colonelul Vasile Vlasu (președinte), maiorul Paul Finichi, locotenent-coloneii Vasile Cosma și Alexandru Făgăraș și procurorii Ardeleanu și Teodorescu. Gh. Polizu-Micșunești a fost condamnat la moarte, în august 1951, pentru “înalță trădare”, și executat miercuri, 6 februarie 1952, la Jilava.

POLIZU-MICȘUNEȘTI, Nicolae. Născut în 1874. Avocat. Om politic conservator, apoi național-tărănist. Membru în Comisia pentru Unificare Legislativă (1922), subsecretar de stat la Președinția Consiliului de Miniștri (7-13 iunie 1930) și ales deputat P.N.Ț., în noiembrie 1946. Arestat în 1951 și omorât în timpul anchetei, la M.A.I.

POLOBOC, Vasile. Student din Tecuci. Arestat, torturat în anchete și condamnat în 1949. Detenția la Târgu-Ocna, unde a murit în 1954, în condiții de exterminare.

POLOGEA, Ion. Elev la Liceul *Alexandru Papiu Ilarian*. Arestat în 1949, împreună cu mai mulți colegi, ca membri ai unei organizații anticomuniste. Bătut de anchetatorii Buday, Dula și Simonis. Condamnat, prin sentința 1.565/14.10.1949 a Tribunalului Militar Cluj (președinte — colonelul Vlase), la 1 an de închisoare.

POLOHETE, Iosif I. Născut la 11 aprilie 1931, la Reșița. Tânăr torturat și

condamnat. Detenția în lagărul de muncă forțată de la Culmea, unde a murit, la 11 martie 1953, în condiții de exterminare.

POLOMARI, Feodosia I. Născută în 1902, în comuna Târnova — Basarabia. Deportată în 1949, în Siberia.

POLOMARI, Parascovia M. Născută în 1901, în comuna Cotiujeni — Briceni (Basarabia). Deportată în 1949, în Kurgan.

POLONCO, Alexandru I. Vezi Polonco, Ion N.

POLONCO, Ana. Vezi Polonco, Ion N.

POLONCO, Ecaterina I. Vezi Polonco, Ion N.

POLONCO, Ion N. Născut în 1920, în comuna Vasileuți — Râșcani (Basarabia). Deportat la 1 aprilie 1951, în Tomsk, ca “iehovist”, împreună cu soția, Ana (născută în 1921) și copiii, Alexandru (n. 1941), Polina (n. 1945) și Ecaterina (n. 1947).

POLONCO, Polina I. Vezi Polonco, Ion N.

POLOSCO, Ion G. Născut în 1921, în comuna Chiperceni — Orhei (Basarabia). Condamnat în 1946, de sovietici, la 6 ani de muncă silnică și deportat în Siberia.

POLOVȚEV, Vera V. Născută în 1876, la Orhei — Basarabia. Acuzată de “colaboraționism” cu românii și deportată în 1949, în Irkutsk.

POLPDEANU, Ghiță. Născut în 1906. Din comuna 23 August — raionul Măcin. Țăran analfabet, tatăl a 4 copii. Aflându-se în vizită, în seara de Sf. Ion a lui 1958, într-o comună învecinată, le-a povestit oamenilor de acolo, în timpul mesei, că în comuna lui țărani merseseră la Sfatul Popular și ceruseră desființarea colectivei agricole cu restituirea cererilor de înscriere smulse cu forța. Polpdeanu i-a sfătuit și pe țărani din comuna în care se afla în vizită să procedeze la fel. Aceștia i-au urmat sfatul și au sechestrat doi activiști de partid. Arestat și condamnat, prin sentința 117/1958 a Tribunalului Militar Constanța deplasat la Galați, la 10 ani de închisoare, pentru “instigare”.

POLT, Margit. Din comuna Freidorf — Timiș. Deportată la 15 ianuarie 1945, în URSS, la muncă forțată. A murit în

1955, la puțin timp după ce s-a întors acasă, ca urmare a regimului de exterminare căruia îi fusese supusă.

POLTATEV, Evdochia. Vezi Poltatev, Nichita D.

POLTATEV, Nichita D. Născut în 1877, la Chișinău — Basarabia. Deportat în 1941, împreună cu soția, Evdochia (născută în 1884) și fiica, Olga (n. 1924).

POLTATEV, Olga N. Vezi Poltatev, Nichita D.

POLTAVREV, Efim. Născut în 1883, la Chetroasa — Criuleni (Basarabia). Deportat în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Eufrosina.

POLTAVREV, Eufrosina. Vezi Poltatev, Efim.

POLTAVȚEVA, Eufrosina E. Născută în 1924, la Chișinău — Basarabia. Deportată în 1949, în Tiumen.

POLVEREJAN, Aurelia. Născută la 16 iunie 1937, în comuna Comloșul Mare (nr. 338). Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POLVEREJAN, Elisabeta. Născută la 3 ianuarie 1925, la Comloșul Mare (nr. 1010). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

POLVEREJAN, Fulvia-Elena. Născută la 13 decembrie 1924, la Comloșul Mare (nr. 969). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună.

POLVEREJAN, Ion. Născut la 8 august 1931, la Comloșul Mare (nr. 1055). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

POLVEREJAN, Iuliu. Din județul Mehedinți. Domiciliu obligatoriu, la Măzăreni, 5 ani, din 1951.

POLVEREJAN, Lelia. Din județul Mehedinți. Domiciliu obligatoriu la Măzăreni, în Bărăgan, 4 ani, din 1955.

POLVEREJAN, Liviu. Din Arad. Condamnat.

POLVEREJAN, Maria. Născută la 16 noiembrie 1933, la Comloșul Mare (nr. 1055). Domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

POLVEREJAN, Maria. Născută la 17 noiembrie 1943, la Săseni — Basarabia. Refugiată în Banat. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan.

POLVEREJ(E)AN, Simion (Măcutu). Din Dudești — Banat. A murit la 1 mai 1955, în domiciliu obligatoriu, la Mazăreni, în Barăgan.

POLZER, Michael. Născut la 31 martie 1908, la Reșița. Deportat la 15 ianuarie 1945, în URSS, unde a murit, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POM, Traian. Țăran din comuna Bistra — Alba, de lângă Turda. Urmărit de Securitate pentru că oferă sprijin partizanilor din grupul lui Nicolae Dabija, care rămăseseră încă în libertate (Traian Ihuț și Mișu Salagea). Șeful Securității Cluj, Mihai Patriciu, i-a ordonat maiorului Mihai Kovaci să meargă în munți și să îi lichideze pe toți partizanii fugari, până la 23 august 1950. Cu ajutorul Securității din Câmpeni, Kovaci a arestat 34 de rude ale partizanilor căutați. Printre acestea, Traian Pom și Iosif Trifa, socoțiți “chiaburi” și împușcați, la 16 august 1950, în zorii zilei. Ceilalți țărani au fost și ei amenințați cu împușcarea, pentru a fi speriați și a nu mai acorda sprijin partizanilor. În raportul său, maiorul Mihai Kovaci a declarat că îi împușcase pe țărani “în luptă”. Patriciu nu a fost mulțumit de raportul mincinos și l-a pus pe maior să scrie altul. În ancheta întreprinsă la București, se arată că Securitatea Turda, văzând că nu îi putea prinde pe unii dintre partizanii căutați de aproape 2 ani și că nici înființarea, până la data de 23 august 1950, a unor G.A.C.-uri în zonă, nu era posibilă, hotărâse să împuște câțiva “chiaburi”, pentru a-i speria pe țărani. Securitatea Cluj fusese de acord cu această acțiune și înscenase, apoi, varianta conform căreia securiștii ar fi fost atacați de țărani. Așadar, “chiaburii” muriseră “în luptă”, cu toate că nici unul dintre ei nu avusese asupra sa vreo armă.

POMAGĂ, Nicolae. Țăran respectat în satul lui. Condamnat în 1951, la muncă forțată. Detenția la Peninsula.

POMANĂ, Iacob G. Născut în 1918, în comuna Grozești — Nisporeni (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și condamnat în 1945, la 10 ani de muncă silnică. Detenția într-un lagăr din Magadan. A murit în 1955 și cauza i-a fost clasată.

Soția lui, Paulina (născută în 1921), a fost deportată în 1949, în orașul Yaiset din regiunea Irkutsk.

POMANĂ, Paulina G. Vezi Pomană, Iacob G.

POMÂRLEANU, Aurel. Născut în 1896, la Pașcani. Absolvent al Liceului-

internat din Iași și al Facultății de Drept din același oraș. Judecător și, apoi, avocat (din 1930). A pledat în multe procese, susținând cauzele țăranilor nevoiași. Membru

P.N.Ț. și deputat de Baia, în mai multe legislaturi. Unul dintre inițiatorii *Legii Conversiunii* (1933), care reglementa datoriile agricole și urbane provocate de criza economică din perioada 1928-32; în respectiva lege erau prevăzute un moratoriu de 5 ani acordat debitorilor agricoli cu mai puțin de 10 ha. de teren în proprietate și chiar anularea, în unele cazuri, a datoriilor către bănci. În 1937, în pragul instaurării regimului de autoritate al Regelui Carol II, a demisionat din P.N.Ț. În 1948, a fost epurat din Baroul Avocaților și din funcția de avocat al Ministerului Agriculturii. Cu ajutorul fiului său, a obținut un post de profesor, la Baia Mare. Arestat de acolo, în toamna lui 1951. Nu a fost condamnat. Detenția în lagărul de muncă forțată de la Capul Mădăria, unde a murit, la 21 ianuarie 1953, în condiții de exterminare. Călaul Liviu Borcea a semnat adresa prin care se comunica, Sfatului Popular din Baia Mare, că Aurel Pomârleanu murise la 3 aprilie 1953.

POMÂRLEANU, Ion. Din comuna Tărnăuca — Herța. Deportat în 1945, în regiunea Lacului Onega, la muncă forțată.

POMÂRLEANU, Isidor T. Născut în 1903, la Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1941, de sovietici, la 8 ani de muncă silnică, pentru “troțkism”. Reabilitat în 1958.

POMENEA, Radu N. Născut la 15 martie 1921, în comuna Ciocârlia de Jos

— Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 1 an.

POMENȚIA, Victor. Măcelar din Ilfov, absolvent de 2 clase primare. Arestat după 6 martie 1945. Detenția în lagărul de la Caracal.

POMESCU, Anghel Gh. Născut la 5 august 1893. Ziarișt desenator. Arestat în 1950. A murit la 9 decembrie 1952, la închisoarea Aiud, în condiții de exterminare.

POMETCU, Marcel. Student condamnat în 1949. Detenția la Jilava, Pitești, Aiud și mina de plumb Cavnice.

POMORIȘAȘ, Ivan. Țăran din Giera — Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Lătești (Bordușanii Noi), 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POMPEANU, Vasile V. Născut la 6 decembrie 1894, în comuna Apa — Satu-Mare. Arestat în 1950. A murit la 2 decembrie 1952, în lagărul de la Culmea, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POMPILESCU (sau POMPILEANU), Pompiliu. Din Dobrogea. Condamnat, în contumacie, prin sentința 25/21.01.1949 a Tribunalului Militar Constanța, semnată de colonelul Constantin Pavelescu, la 5 ani de închisoare corecțională și 3 ani degradare civică. Arestat la 23 martie 1952, pentru “uneltire contra ordinii sociale”.

POMPILIAN, Livia. Arestată. Detenția la Jilava și Mislea.

POMPILIU, Alexandru. Economist din Constanța. Condamnat.

POMUȘOAIĂ. Țăran din comuna Bălăceana — Suceava. A fost unul dintre țărani revoltați care, la 7 august 1949, au refuzat să ducă grâul la arie. Miliția a tras în ei și au fost mai mulți morți și răniți. Pomușoaiă a fost arestat, torturat în anchetă, de către căpitanii Cantor, Karl Segal și locotenentii Dobrotă, Frenchel și Mihai Rusu și condamnat. Detenția la Suceava.

PONCESCU, Ștefan C. Născut în 1891, în comuna Bălănești — Nisporeni (Basarabia). Fost șef de post, în timpul administrației românești. Condamnat în 1940, de sovietici, la 6 ani de muncă silnică.

PONEA, Ion. Născut la 24 ianuarie 1922. Țăran din comuna Beregsăul Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PONEA, Lazăr-Simion. Născut la 9 octombrie 1945, în comuna Beregsăul Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părintii, în Bărăgan, 5 ani.

PONEA, Viorel. Născut în 1912, în comuna Pui — Hunedoara. Arestat în 1949 și condamnat la 5 luni de închisoare, pentru că nu îl denunțase pe partizanul Lazăr Caragea.

PONEATOVȘCHI, Alexei. Vezi Poneatovschi, Fiodor I. (n. 1891).

PONEATOVȘCHI, Ana. Vezi Poneatovschi, Dumitru I.

PONEATOVȘCHI, Ana I. Vezi Poneatovschi, Iosif I.

PONEATOVȘCHI, Anatol I. Vezi Poneatovschi, Iosif I.

PONEATOVȘCHI, Domnica N. Născută în 1882, în comuna Cuconeștii Noi — Edineț (Basarabia). Acuzată de “trădare de patrie” și deportată în 1949, în regiunea Cîta. Reabilitată post-mortem, în 1991.

PONEATOVȘCHI, Dumitru I. Născut în 1892, în comuna Cuconeștii Noi — Edineț (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat în 1949, împreună cu soția, Ana (născută în 1894) și fiul, Ivan (n. 1924).

PONEATOVȘCHI, Ecaterina. Vezi Poneatovschi, Fiodor I. (n. 1914).

PONEATOVȘCHI, Eugen F. Vezi Poneatovschi, Fiodor I. (n. 1914).

PONEATOVȘCHI, Fiodor I. Născut în 1891, în comuna Bilicenii Noi — Sângerei (Basarabia). Deportat în 1949, ca țăran înstărit, împreună cu soția, Maria (născută în 1894), copiii, Nadejda (n. 1921), Petre (n. 1922), Olga (n. 1924) și Tatiana (n. 1938) și nepoții, Nicolae (n. 1947) și Alexei (n. 1949).

PONEATOVȘCHI, Fiodor I. Născut în 1914, în comuna Bilicenii Noi — Sângerei (Basarabia). Deportat la 1 aprilie 1951, în Tomsk, pentru “iehovism”, împreună cu soția, Ecaterina (născută în 1921) și copiii, Leonid (n. 1939), Eugen (n. 1943) și Maria (n. 1944).

PONEATOVȘCHI, Iosif I. Născut în 1888, în comuna Cuconeștii Noi —

Edinet (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat în 1949, împreună cu soția, Parascovia (născută în 1888) și copiii, Ana (n. 1931), Mihai (n. 1934) și Anatol (n. 1936).

PONEATOVSKI, Ivan D. Vezi Poneatovschi, Dumitru I.

PONEATOVSKI, Leonid F. Vezi Poneatovschi, Fiodor I. (n. 1914).

PONEATOVSKI, Maria. Vezi Poneatovschi, Fiodor I. (n. 1891).

PONEATOVSKI, Maria F. Vezi Poneatovschi, Fiodor I. (n. 1914).

PONEATOVSKI, Mihai I. Vezi Poneatovschi, Iosif I.

PONEATOVSKI, Nadejda F. Vezi Poneatovschi, Fiodor I. (n. 1891).

PONEATOVSKI, Nicolae. Vezi Poneatovschi, Fiodor I. (n. 1891).

PONEATOVSKI, Olga F. Vezi Poneatovschi, Fiodor I. (n. 1891).

PONEATOVSKI, Parascovia. Vezi Poneatovschi, Iosif I.

PONEATOVSKI, Petre F. Vezi Poneatovschi, Fiodor I. (n. 1891).

PONEATOVSKI, Tatiana F. Vezi Poneatovschi, Fiodor I. (n. 1891).

PONEȚCHI, Doina. Născută la 26 august 1953, la Dâlga, în Bărăgan, unde erau deportați părinții săi. Domiciliu obligatoriu, 2 ani. Ulterior, s-a stabilit la Timișoara (str. A. Saligny, nr. 17A).

PONIATOVSKI, Anatol P. Vezi Poniatovschi, Petru F.

PONIATOVSKI, Eufrosina I. Vezi Poniatovschi, Petru F.

PONIATOVSKI, Petru F. Născut în 1897, în comuna Stârcea — Glodeni (Basarabia). Condamnat în 1946, de sovietici, la 6 ani de muncă silnică. Soția, Eufrosina (născută în 1903) și fiul, Anatol (n. 1932) i-au fost deportați în 1949, în Kurgan, ca familie de “colaboraționist”.

PONOMARI, Ana. Vezi Ponomari, Gheorghe (din Cernoleuca).

PONOMARI, Ana. Vezi Ponomari, Gheorghe (din Moșana).

PONOMARI, Gheorghe. Născut în 1898, în comuna Moșana — Dondușeni (Basarabia). Deportat în 1949, în regiunea Nijnemursk, împreună cu soția, Ana (născută în 1900) și fiica, Nina (n. 1936).

PONOMARI, Gheorghe. Din comuna Cernoleuca — Dondușeni (Basarabia). Deportat în 1951, împreună cu soția, Ana (născută în 1897).

PONOMARI, Irina. Vezi Ponomari, Parfenie M.

PONOMARI, Nina Gh. Vezi Ponomari, Gheorghe (din Moșana).

PONOMARI, Parfenie M. Născut în 1874, în comuna Moșana — Dondușeni (Basarabia). Deportat în 1949, în regiunea Nijnemursk, împreună cu soția, Irina (născută în 1873).

PONOR. Fost comisar din Moldova. Condamnat. Detenția la Peninsula, unde a ajuns pontator în cadrul brigăzii lui Zlăvog, urmând politica administrației și impunând oamenilor un regim istovitor de muncă.

PONOR-CARAGEA, Constantin. Din Sinaia — Prahova (str. Carpați, nr. 48). Condamnat. Detenția, 8 ani și 4 luni.

PONORANU. Țăran din comuna Feneș — Caraș-Severin. Condamnat în 1949, fiind acuzat că acordase sprijin partizanilor anticomuniști din Munții Semenicului.

PONTA, Dimitrie. Născut la 24 aprilie 1918. Economist din Arad. Arestat în 1954 și condamnat, de Tribunalul Militar București, pentru “crimă de război”. Achitat după 1 an de închisoare.

PONTA, Dumitru. Născut în 1893. Țăran din comuna Pecica — Arad. Arestat în 1951. Detenția la Canal (Cernavodă), unde a murit în decembrie 1952, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PONTA, Ioan. Născut la 1 februarie 1921. Din Arad. Arestat la 23 aprilie 1949 și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 5 ani de închisoare. Eliberat la 12 ianuarie 1963. A murit în 1997.

PONTA, Romulus. Născut în 1900, în comuna Pecica — Arad. Absolvent al Academiei Comerciale. Condamnat și deținut în perioada 1959-62.

PONTU, Constantin. Țăran arestat. Detenția la Râmnicu-Sărat (de la 16 ianuarie 1950) și Canal.

POOL, Mihai N. Născut în 1924, în comuna Wahldorf — Bistrița-Năsăud. Deportat în URSS, la 15 ianuarie 1945,

într-un lagăr de muncă forțată. La revenirea în România, a fost arestat și închis.

POOSZ, Elisabeta. Născută la 20 februarie 1927, la Ciacova. Deportată la 18 iunie 1951, într-un grup de 12 persoane. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Vișoara, 4 ani.

POP, Achim N. (fiul lui Pop, Nicolae, șeful de partizani din Munții Țibleșului). Urmărit de Securitate, ca fiu al unui important conducător de partizani anticomuniști. În 1950 s-a retras în Munții Țibleșului. La un moment dat, grupul lui Nicolae Pop era alcătuit din 17 persoane. După împușcarea preotului Atanasie Oniga (în noaptea de 6 spre 7 ianuarie 1953) și arestarea lui Vasile Pașca (ianuarie 1953), ceilalți membri ai grupului s-au răspândit, unii dintre ei fiind împușcați de Securitate, în timpul urmăririi. Achim Pop s-a retras, împreună cu sora lui, Aristina, și Vasile Hotea, în satul Dobric, comuna Căianu Mic — Bistrița-Năsăud. Țăranul care îi adăporea, Alexa Moșut, i-a denunțat. Încercuții de Securitate, cei trei au încercat să se apere. La 9 martie 1953, Vasile Hotea a fost împușcat mortal, iar Achim Popa, înarmat cu un automat, a fost lovit de 2 gloanțe și a căzut. Aristina s-a oprit din fugă, pentru a-și îngriji fratele, iar câinii, asmuțiți de securiști asupra ei, au doborât-o. Achim și Aristina Pop au fost prinși și torturați în anchetă, la Târgu-Lăpuș, de către Nicolae Briceag, și la Oradea. La 27 august 1953, toți bărbații din grup au fost condamnați la muncă silnică pe viață. Achim Pop a fost dus la închisoarea Văcărești (1954), pentru a-i fi tratată rana de la stomac. Detenția la Gherla și Jilava, de unde a încercat să evadeze, dar a fost împușcat. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A rămas dezzechilibrat psihic, din cauza chinurilor prin care a trecut (vezi și Pop, Aristina și Nicolae).

POP, Alexa. Născut în 1892. Portar la Fabrica de Bere de la Bragadiru. Arestat în 1954 și condamnat, pentru “posesie ilegală de armă” și pentru că își botezase fiica cu numele de Victoria, după ce trupele românești eliberaseră Basarabia de sub ocupația sovietică, în 1941. Eliberat în 1959. Arestat încă o dată, pentru aceleași motive.

POP, Alexandrina T. Născută la 4 februarie 1927, în comuna Bistra — Alba. Studentă la Facultatea de Medicină din Cluj. În timpul alegerilor de la 19 noiembrie 1946, i-a îndemnat pe oamenii din Bistra să nu îi voteze pe comuniști. În acea perioadă, pe muntele Runculeul Groșilor (sub Muntele Mare), acționa un grup de partizani anticomuniști, condus de maiorul Nicolae Dabija. Tabăra partizanilor, în care se aflau Avram Iluț, frații Macovei, Selagea și familii din Roșia Montană și Bucium, era organizată pe principii militare, cu întărituri și fortificații. Alexandrina Pop li s-a alăturat, devenind legătura lor cu exteriorul. S-a ocupat și de asistența medicală a partizanilor. În ianuarie 1949, s-au întâlnit, la Cluj, șefii mai multor grupuri de rezistență; la discuțiile lor a luat parte și un preot militar, care era agent al Securității și a furnizat informații pe baza cărora au fost arestați mai mulți partizani. A. Pop a fost arestată, la 4 martie 1949, în cursul asaltului Securității, care aflase, în urma denunțului, și locul în care se ascundeau oamenii lui Dabija. Torturată în anchetă, de șeful Securității Sibiu, Gheorghe Crăciun. Condamnată, de Tribunalul Militar Cluj, la muncă silnică pe viață. În urma ordinului 10.007 al lui Alexandru Nicolșki, a fost dusă, la 2 aprilie 1950, de la Securitatea Cluj (unde fusese adusă de la Mislea) la Timișoara, unde a fost asasinată în aceeași zi, împreună cu 11 partizani din grupul Dabija, care aveau condamnări de peste 15 ani.

POP, Alexandru. Preot greco-catolic din comuna Botău — Satu-Mare. Condamnat într-un proces înscenat mai multor țărani din comună, care se opuseseră colectivizării agricole și trecerii forțate la ortodoxie. Detenția la Cluj și Gherla.

POP, Alexandru. Țăran arestat în martie 1948, pe muntele Băișoara, ca membru al grupului de rezistență anticomunistă condus de maiorul Nicolae Dabija.

POP, Alexandru. Medic condamnat în 1949. Detenția la Jilava, Aiud, în mine de plumb etc.

POP, Alexandru. Student la Facultatea de Medicină din Cluj. Condamnat în 1949. Detenția la Cluj, Pitești, Aiud (1957) ș.a.

POP, Alexandru. Condamnat, prin sentința 827/11.09.1953, pentru că participase la capturarea vasului *Octombrie roșu*, la 21 iulie 1953, în încercarea de a părăsi țara.

POP, Alexandru. Avocat din Craiova. Deținut politic.

POP, Andrei. Condamnat în 1946, pentru că îi acordase sprijin lui Gavrilă Olteanu, conducătorul *Sumanelor Negre*.

POP, Andrei. Țaran din comuna Odoreu. Împușcat la 17 septembrie 1949, la marginea comunei, de Securitatea Satu Mare, pentru că se împotrivese colectivizării, împreună cu Biro Endre, Géza Chira și Sandor Gyula.

POP, Andrei. Preot din Călinești-Oaș — Satu Mare. Arestat. A dispărut la 19 august 1952 și nu s-a mai știut nimic de el.

POP, Andro-George. Vezi Pop, Augustin (protopop).

POP, Anton. Din Galați. Condamnat.

POP, Antoniu-Remus-Ion. Medic din Cluj. Arestat și deținut în perioada 1949-50.

POP, Aristina N. (fiica șefului de partizani, Pop, Nicolae și sora lui Pop, Achim N.). De la vârsta de 13 ani, a stat împreună cu partizanii anticomuniști din Munții Țibleșului, însoțindu-i peste tot. Arestată în martie 1953, împreună cu fratele ei. Condamnată la “doar” 20 de ani de muncă silnică, datorită vârstei foarte fragede. Detenția la Văcărești (1954) ș.a. Eliberată, prin grațiere, în 1964 (vezi și Pop, Achim N.).

POP, Armand. Condamnat. Detenția la Gherla și Baia Sprie.

POP, Arpad. Condamnat în 1949. Detenția la Gherla, Baia Sprie ș.a.

POP, Augustin. Născut la 28 septembrie

1938, în comuna Orteleac — Bihor. Arestat în februarie 1958, ca membru al organizației *Tânărul patriot* și condamnat, prin sentința 139/25.05.1958 a Tribunalului Militar Cluj, la 16 ani de muncă silnică, pentru “crimă

de uneltire”. Detenția la Gherla, Chilia Veche, Grindu și Jilava (1964), unde a declarat greva foamei, din cauza condițiilor inumane de detenție. Eliberat la 31 iulie 1964 (vezi și Pop, Domnica și Florian).

POP, Augustin. Muncitor la întreprinderea *Steagul Roșu* din Brașov. Arestat în ianuarie 1958 și implicat în procesul înscenat de Securitate organizației anticomuniste *Cutezătorii*, acuzată că ar fi plănuit “sabotarea” fabricii. Organizația se formase în jurul lui Mihai Boicu, iar membrii depuseseră jurământ, tăindu-se fiecare la un deget, picurând sânge într-un pahar de vin și bând cu toții din acel pahar, spunând: “*Jur că nu voi trăda organizația, iar dacă voi trăda, să fiu pedepsit cu moartea*”. Augustin Pop a fost torturat și condamnat, prin sentința 139/23.05.1958 a Tribunalului Militar Cluj (vezi și Pascu, Titu și Pop, Ioan).

POP, Augustin. Călugăr romano-catolic din Ordinul Basilitanilor. Deținut politic.

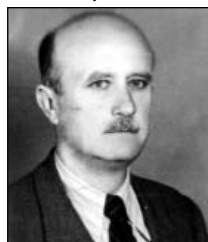
POP, Augustin. Din județul Dolj. Condamnat.

POP, Augustin. Protopop din comuna Prundul Bârgaului. Arestat la 9 octombrie 1944, de jandarmi maghiari (se afla în zona aflată încă sub administrație maghiară), la ordinul notarului Zambor Kalman. Deținut într-una dintre camerele hotelului din localitate. În seara de 10 octombrie 1944 a fost luat, împreună cu alți 6 români arestați, de către un ofițer maghiar, care le-a spus că avea să îi treacă granița spre România. La marginea pădurii, pe malul pârâului Secul, protopopul a fost împușcat din spate, sub urechea dreaptă, glonțul ieșind pe sub ochiul stâng, și aruncat într-o groapă, alături de Pavel Costea, Vlad Leon, Andro-George Pop, Vasile Rad, Simion Rozina și Lucreția Țonea. După ce s-a întunecat, Augustin Pop și-a revenit și a reușit să treacă frontiera, în România, unde a depus mărturie. Folosind mărturia lui Pop, Jandarmeria română a descoperit groapa și a fotografiat cele 6 cadavre.

POP, Aurel. Protopop greco-catolic din Ocna de Mureș. Arestat și deținut 8 luni. Eliberat cu condiția de a părăsi orașul

(date oferite de d-na Livia Mureșan, nepoata sa).

POP, Aurora. Născută la 20 decembrie 1913. Funcionară din Arad. Arestată de Securitatea Arad și condamnată în 1953, de Tribunalul Militar Timișoara, la 4 ani de închisoare. Detenția la Mislea. Eliberată în 1956.

POP, Casius. Doctor în drept și avocat din Cluj. Condamnat la 19 noiembrie 1946, pentru apartenența la organizația “subversivă” *Sumanele Negre*. Rearestat în 1951 de Securitatea Cluj. Detenția la Gherla (1 an) și Capul

Midia (din 1952). Eliberat în 1954.

POP, Cornel. Nepot al lui Iuliu Maniu. Avocat, președintele organizației P.N.Ț. din Bistrița-Năsăud. Arestat și implicat în procesul înscenat organizației anticomuniste *Sumanele Negre*, fiind denunțat de Dumitru Steanță, cel din cauza căruia au intrat la închisoare zeci de oameni nevinovați. Cornel Pop a fost acuzat că îi trimisese pe locotenentul american, Hamilton, și pe Teodor Manicatide (translator), care luaseră parte la Congresul P.N.Ț. de la Năsăud, la avocatul Octavian Fedorciuc, fruntaș P.N.Ț. din Câmpulung Moldovenesc, pentru a discuta despre organizația anticomunistă *Haiducii lui Avram Iancu* (la întâlnire fuseseră prezenți și Nicolae Paleacu și D. Steanță care, odată arestați, i-au denunțat pe ceilalți). Condamnat la 20 de ani de muncă silnică. Detenția la Jilava și Aiud.

POP, Cornel. Născut la 25 septembrie 1909. Avocat din Timișoara. Condamnat după 1950.

POP, Cornel O. Născut la 3 septembrie 1924, în comuna Gârbău — Cluj. Domiciliat în comuna Lopadea Veche — Cluj. Student la Facultatea de Medicină din Cluj. Membru al Mișcării Legionare. Arestat,

între 1942 și 1944, pentru activitate legionară. Rearestat în 1948, pentru că făcuse parte din comandamentul legionar al Ardealului de Nord, sub conducerea lui Aurel Călin. Anchetat la Securitatea Oradea și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj. Detenția la Pitești (de la 5 noiembrie 1949), unde a fost bătut cumplit de Țurcanu, în 1950, în celula 2 de la subsol (medicul Ioan Munteanu, din Cluj, a fost martor la aceste bătăi, iar alți martori l-au văzut pe Cornel Pop cu fesele înfundate, vinete-violacee, cu țesuturi distruse și sângerânde). Nemaisuportând bătăile, Cornel Pop a “mărturisit” tot ce vroia Țurcanu să audă, iar din ianuarie 1950 s-a alăturat acțiunii de *reeducare* conduse de acesta. Atât la Pitești, cât și la Gherla, Cornel Pop a folosit numeroase metode de tortură, contribuind la moartea mai multor deținuți. Condamnat la moarte, prin sentința 32/10.11.1954, în procesul Țurcanu. Executat la 17 decembrie 1954, la Jilava.

POP, Cornelia (sora lui Pop, Gavrilă, din Pir — Satu-Mare). Arestată și condamnată la 10 ani de închisoare, pentru că nu își denunțase fratele. Detenția la Jilava, Mislea și Miercurea-Ciuc.

POP, Damian. Născut la 13 aprilie 1913. Preot din județul Cluj. Condamnat, prin sentința 208/1959 a Tribunalului Militar Cluj, la 7 ani de închisoare. Eliberat, prin grațiere, în 1964 și reîncadrat ca preot în 1967, la Remeți — Maramures, pe Valea Someșului.

POP, Daniel. Condamnat.

POP, Dănilă. Fruntaș P.N.Ț., șeful secției ardelen. Prieten cu Iuliu Maniu. Internat în 1945, în lagărul de la Caracal. Membru al *Gărzilor Maniu*, a luptat pentru eliberarea Transilvaniei. Arestat în iunie 1946 și anchetat în cadrul procesului *Sumanelor Negre*. Arestat, din nou, la 15 august 1949, în lotul membrilor P.N.Ț. și acuzat că distribuise manifeste critice la adresa regimului (vezi și Dinu C. Giurescu, *Uzurpatorii*, Ed. Vremea XXI, București, 2004, p. 341).

POP, Dionisie. Muncitor la C.F.R. Cluj. Securitatea a făcut presiuni asupra lui, propunându-i să colaboreze și să

fie trimis în munți, în 1948, pentru a lupta împotriva partizanilor. Neputând accepta și nemiareizistând presiunilor, s-a sinucis.

POP, Dobrinca. Născută la 15 ianuarie 1946, la Dinaș — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărağan, 4 ani, din 1951.

POP, Dochia (a lui Nicolae). Din Lăpușul Românesc. A luat parte la revolta țărănească de la 26 octombrie 1948, când autoritățile comuniste intenționaseră să-l aresteze pe preotul Atanasie Oniga și să-i forțeze pe oameni să treacă de la greco-catolicism la ortodoxie. Dochia Pop s-a aflat printre cele 26 de persoane arestate. Condamnată la 11 februarie 1949, de Tribunalul Militar Cluj, prezidat de căpitanul Alexandru Barbu, la 3 luni de muncă forțată.

POP, Domnica (mama lui Pop, Augustin și a lui Pop, Florian, din Orteleac — Bihor). Arestată în 1961 și torturată în anchetele Securității, la Brașov, Zalău și Oradea.

POP, Dragoș. Inginer din București. A susținut material P.C.R.-ul și a colaborat cu Calmanovici și Alexandru Ștefănescu. Arestat și folosit ca martor al acuzării, în procesul lui Lucrețiu Patrașcanu, la 11 aprilie 1954.

POP, Dumitru. Avocat din Târgu-Mureș. Arestat la 15 mai 1948 și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, la 6 ani de închisoare. Detenția la Gherla, Jilava și Mărgineni.

POP, Dumitru. Țăran din Sighetu Marmăției — Maramureș (str. Bogdan-Vodă). Arestat la 5 mai 1949, torturat la Securitate și condamnat la 5 ani de închisoare. Detenția la Gherla și Peninsula, unde a avut un comportament exemplar. Eliberat la 1 noiembrie 1954.

POP, Dumitru. Țăran din Sapânța — Maramureș. Arestat în mai 1949 și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, la 3 ani și 6 luni de închisoare. Detenția la Gherla și Canal.

POP, Dumitru. Preot greco-catolic din Oradea. Paroh în comunele Cizer și Boianul Crasnei (1 martie 1941 — 26 octombrie 1948). Primăria l-a evacuat din casă, pentru că refuzase să treacă la ortodoxie, și a fost obligat să plece,

împreună cu soția și cei 5 copii, la Oradea, unde locuia cu socrii lui. Cu toate că a fost anchetat, în repetate rânduri, de Securitate, nu a acceptat să-și părăsească credința. Pentru a-și întreține familia, a lucrat, ca zilier, în agricultură și la întreprinderea de drumuri, și apoi ca normator.

POP, Dumitru D. (zis Roibu). Țăran

din Ieud — Maramureș (nr. 27). Primar al Ieudului, de la 30 august 1944, a menținut ordinea după retragerea trupelor maghiare și s-a opus încorporării Maramureșului la URSS

(Ucraina Subcarpatică). A luat parte la manifestația de la 5 martie 1945, de la podul peste Iza. După 6 martie 1945 a fost înlăturat de la primărie, dar a continuat să fie liderul oamenilor din Ieud și a luptat pentru împiedicarea fraudării alegerilor, în noiembrie 1946. S-a împotrivit și colectivizării agricole. Arestat la 4 mai 1949, anchetat cu maximă duritate la Securitatea Cluj și condamnat la 5 ani de închisoare. Detenția la Gherla și Peninsula, unde a avut o atitudine plină de demnitate. Eliberat la 11 august 1954.

POP, Emil. Inginer la *Industria Sârmei* din Câmpia Turzii. Anchetat în repetate rânduri, la Securitate.

POP, Eugen. Fiul învâțătorului Matei Pop, din Prisaca. Elev de liceu din Sibiu. Arestat în aprilie 1945 și deținut în lagărul de la Caracal.

POP, Eugenia. Studentă la Facultatea de Medicină din Cluj. Arestată după 15 mai 1948 și condamnată în 1949, în procesul membrilor Centrului Studentesc Legionar din Cluj. Detenția la Jilava și Mislea.

POP, Felicia. Născută la 8 septembrie 1929. Din Arad. Arestată la 27 august 1954 și condamnată, de Tribunalul Militar Timișoara, la 9 ani de închisoare. Detenția la Mislea, Miercurea-Ciuc și Arad. Eliberată la 17 noiembrie 1963.

POP, Filip. Preot greco-catolic din Blaj. Condamnat la 5 ani de închisoare, pentru refuzul de a-și părăsi credința, după unirea forțată și ilegală a Bisericii

Greco-Catolice cu cea Ortodoxă. Detenția la Cluj, Gherla și Peninsula.

POP, Florea. Țăran din Prundul Bârgăului. Arestat și torturat, pentru că îi oferise găzduire locotenentului Teodor Mărgineanu, care își propusese să organizeze o revoltă împotriva regimului, folosind o unitate de tancuri.

POP, Florian. Șef de patrulă. Împușcat de soldați sovietici, la 29 noiembrie 1944, la Cenadu Mare.

POP, Florian. Elev din comuna Hodac-Ibănești, de pe valea Gurghiului. Arestat în 1948, torturat la Securitatea Târgu-Mureș și condamnat. Detenția la Târgșor, unde s-a împotrivit acțiunii de *reeducare* prin tortură.

POP, Florian (fiul lui Pop, Domnica și fratele lui Pop, Augustin). Muncitor din comuna Orteleac — Bihor. Arestat în 1960. I s-a pierdut urma prin închisorile comuniste. Există, totuși, informații conform cărora ar fi murit în 1962. Rămășițele lui pământeste zac, probabil, într-o groapă comună.

POP, Gabriela. Din Cluj (str. Donath, blocul Turn). Arestată de Securitatea Cluj și condamnată. Detenția la Jilava, Mislea și într-un lagăr de muncă forțată.

POP, Gavril. Născut la 27 octombrie 1928. Elev din Arad. Arestat la 13 mai 1949 și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 3 ani de închisoare, pentru că activase în cadrul unei *Frății de Cruce*. Detenția la Arad, Timișoara, Pitești (unde a trecut prin *reeducare*) și Târgu-Ocna (de la 31 mai 1950), unde a făcut parte din *comitetul de reeducare* coordonat de Nutti Patrășcanu, Vasile Badale, Gheorghe Iftode, Ion Maniu, Străchinaru ș.a., cărora li s-au opus toți ceilalți deținuți. Gavril Pop a fost ținut la închisoare 1 an și câteva luni în plus, față de condamnarea pe care o primise. Eliberat la 20 august 1953, cu adânci urme lăstate de experiența carcerală.

POP, Gavril. Preot din comuna Pecica — Arad. Arestat la 15 august 1952 și dispărut în temnițele comuniste.

POP, Gavrilă. Născut la 17 octombrie 1928, în satul Pir — Sălaj. Parașutat în Munții Lăpușului, în noaptea de 30 iunie spre 1 iulie, împreună cu Sabin Mare și Ilie Rada, după ce fuseseră pregătiți în Franța, de Mircea Mușatescu și Mihai Opran. Cei trei au transportat o scrisoare a unui preot român aflat la Vatican, pe care Gavrilă Pop a dus-o în Satul Mic, lângă Carei, unei călugărițe greco-catolice alungate din mănăstire, după interzicerea de către comuniști a cultului greco-catolic. Pop a fost denunțat, arestat și torturat în anchetă, pentru a divulga numele celor împreună cu care fusese parașutat (Sabin Mare avea să fie împușcat de Securitate, în județul Făgăraș, în timp ce Ilie Rada va reuși să fugă în Occident). Gavrilă Pop a fost judecat între 9 și 12 octombrie 1953, împreună cu membrii mai multor echipe care fuseseră parașutate. Condamnat la moarte și executat, la 31 octombrie 1953.

POP, Gavrilă. Medic din Brașov. Arestat în martie 1945. Detenția în lagărul de la Caracal.

POP, Gavrilă. Director al ziarului *Tribuna* din Brașov. Arestat în 1948, torturat la Securitatea Brașov și condamnat. Detenția la Jilava, Aiud ș.a.

POP, Gavrilă. Arestat și judecat la 3 septembrie 1959, în garnizoana Târgu-Lăpuș, de către maiorul Macskasi Pavel, într-un lot de 8 persoane, avându-l ca șef pe Ioan Pop, zis Muscanu, care avea să fie executat.

POP, Gavrilă (tatăl lui Pop, Ion G., zis Jean Fileru). Țăran din comuna Lisa — Făgăraș. Arestat pentru că fiul său, care a fost arestat și executat, fusese membru al grupului de partizani anticomuniști condus de Ion Gavrilă-Ogoranu.

POP, Georgeta. Născută la 4 septembrie 1953, la Valea Viilor, în Bărgan, unde erau deportați părinții ei, din 1951. Domiciliu obligatoriu, 2 ani. Ulterior, s-a stabilit la Timișoara (str. Văcărescu, nr. 4).

POP, Gheorghe. Țăran din comuna Săcăuța — Maramureș. I-a sprijinit pe partizanii anticomuniști ascunși în Muntele Tipșor (1949-50). Arestat și judecat în

“procesul Vaticanului”, într-un lot de greco-catolici, printre care s-a aflat și preotul Eusebiu Cutcan. Condamnat. Detenția la Cluj, Jilava și Gherla.

POP, Gheorghe. Țăran din comuna Lăpușul Românesc. Arestat pentru că participase la revolta țărănească de sprijinire a preotului Atanase Oniga și de împotrivire la trecerea forțată de la greco-catolicism la ortodoxie. Judecat la 15 februarie 1949 și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, la 5 luni de muncă forțată.

POP, Gheorghe. Arhitect din Brașov. Fruntaș P.N.Ț. Arestat la 15 august 1949, împreună cu soția.

POP, Gheorghe. Născut la 8 iunie 1906, în comuna Râușor — Brașov. Țăran condamnat administrativ în 1949, la 5 ani de închisoare. Rearestat și condamnat penal, la 17 aprilie 1959, pentru “instigare împotriva colectivizării” și difuzarea unor știri de la posturi străine de radio, care preconizau schimbarea regimului comunist din România. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

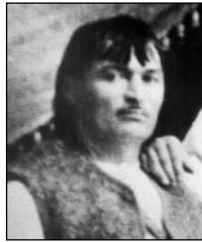
POP, Gheorghe. Asistent universitar la Facultatea de Medicină de la Timișoara. Delegat în 1956, de către comitetul timișorean care își propusese organizarea unei manifestații de solidarizare cu studențimea de la Budapesta, să meargă la Cluj, pentru a lua legătura cu studenții de acolo. Arestat în trenul care îl ducea la Cluj și condamnat, prin sentința 462/22.11.1956 a Tribunalului Timișoara. Detenția la Gherla și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării.

POP, Gheorghe. A murit în 1958, la închisoarea Gherla.

POP, Gheorghe A. Născut la 2 aprilie 1927, la Nășăud. Arestat la 12 august 1959, pentru “discuții dușmănoase la adresa URSS și RPR”.

POP, Gheorghe T. Născut la 6 iulie 1887, în comuna Ceanu Mic — Cluj. Țăran, membru în Comitetul județean al Partidului Național Liberal. Arestat la 6 iulie 1952, chiar în ziua în care împlinea 65 de ani. Detenția în lagărele de muncă forțată de la Gales și Peninsula. A murit la 19 iulie 1953, în condiții de exterminare, cu puțin înainte de închiderea lucrărilor de la Canal.

POP, Gheorghe-Toma. Fost primar al

comunei Săpânța — Maramureș. Condamnat pentru că le oferise mâncare unor partizani anti-comuniști. Detenția la Peninsula și Gherla, unde a murit în 1954.

POP, Ghiță. Membru al grupului de rezistență anticomunistă condus de Gheorghe Marcovici, din județul Tulcea. Într-o ciocnire din septembrie 1952, partizanii i-au omorât pe locotenentul de securitate Iancu Iuga și pe sergentul de miliție Dumitru Mais. La 14 octombrie 1952, partizanul Andrei Lefterache a fost împușcat de Securitate, în casa țăranului Ilie Munteanu din comuna Agighiol. La scurt timp, în urma unui denunț, au fost arestați și Ghiță Pop și Gh. Marcovici, despre soarta cărora nu se mai știe nimic (informații preluate din Marius Oprea, *Banalitatea râului*, p. 295).

POP, Grațian. Arestat în 1949, anchetat la Securitatea Oradea și implicat, într-un grup de 7 persoane, într-un proces înscenat pentru “instigare”.

POP, Grigore. Legionar arestat în 1941, după Rebeliune. A rămas la închisoare și în timpul regimului comunist.

POP, Grigore. Născut în satul Valea Ungurașului, de lângă Beclean. Absolvent al Academiei Teologice de la Gherla. Preot greco-catolic în comuna Batin. Arestat în 1948, de Securitatea Dej, pentru că refuzase să treacă la ortodoxie. După eliberare, a fost protopop al Dejului, în clandestinitate, dar a lucrat și ca muncitor necalificat. A murit în 1990, din cauza afecțiunilor pe care le căpătase în timpul detenției.

POP, Grigore. Plutonier-major din Banat. Condamnat în 1948. Detenția la Timișoara, Gherla și Peninsula, unde a fost unul dintre brigadierii care s-au comportat foarte omenos cu ceilalți deținuți (a lucrat chiar cot la cot în grădina, cu “inapții”).

POP, Grigore. Țăran din Maramureș. Partizan anticomunist împușcat, în primăvara lui 1949, în timpul unei lupte cu Securitatea, în Munții Țibleșului. Ceilalți membri ai

grupului său au fost arestați, torturați și condamnați la ani grei de închisoare.

POP, Grigore. Asistent universitar din Cluj. Arestat și condamnat în 1949. Detenția la Cluj, Aiud ș.a.

POP, Grigore. Țăran din Ieud — Maramureș. A murit în 1950, la închisoare.

POP, Grigore. Învățător din Oradea. Arestat. Detenția la Canal (din 1952). A murit în 1953, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POP, Grigore. Țăran din comuna Lătești. Condamnat. Detenția la Gherla.

POP, Horațiu-Amos. Restaurator din Luduș. Condamnat în 1949. Detenția la Cluj, Aiud ș.a.

POP, Iacob. Țăran condamnat. A murit în 1953, la închisoarea Gherla.

POP, Iacob. Tânăr din comuna Reciu. Și-a satisfăcut stagiul militar la o unitate de securitate, până în 1956. Condamnat în 1957. Detenția la Gherla.

POP, Iacob I. Născut la 19 iulie 1895, în comuna Coasta — Cluj. Domiciliat la Cluj. Arestat la 27 iulie 1948 și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, la 3 ani de închisoare, pentru “activitate intensă contra clasei muncitoare”. După executarea pedepsei, a mai primit o condamnare administrativă de 24 de luni. A murit la 25 octombrie 1954, într-un lagăr de exterminare prin muncă forțată.

POP, Ioan. Absolvent al Academiei Teologice Române Unite din Oradea. În 1946 a fost numit preot în comuna Sîtuelnic — Bihor. Arestat de Securitate, în toamna lui 1948, și dus la Salonta, unde a fost obligat să se convertească la ortodoxie. Soția lui, Maria Pop, învățătoare, a fost dată afară de la școala unde predă. La sfârșitul lui noiembrie 1948, Ioan Pop a fost eliberat și obligat să-și părăsească parohia în 24 de ore. Rearestat în vara lui 1949, din comuna Dindești — Satu Mare și eliberat în octombrie 1949. A dus, în continuare, o viață plină de tracasări și de dificultăți, în creșterea celor 4 copii. A murit în 1978, după o lungă suferință.

POP, Ioan. Țăran din Slatina de Criș — Arad. Arestat și condamnat. Detenția la Gherla, unde a și murit.

POP, Ioan. Muncitor la întreprinderea *Steagul Roșu* din Brașov. Membru al organizației anticomuniste *Cutezătorii*. Condamnat, prin sentința 139/23.05.1958 a Tribunalului Militar Cluj (vezi și Pascu, Titu și Pop, Augustin).

POP, Ioan (zis Muscanu). Născut la 19 martie 1913. Domiciliat în comuna Groși, din regiunea Târgu-Lăpuș. Țăran cu 4 clase primare. Condamnat la moarte, prin sentința 1.269/22.09.1959 a Tribunalului Militar Cluj, pronunțată de maiorul Macskasi Pavel. Executat la 22 noiembrie 1959, la închisoarea Gherla, de un pluton comandat de locotenentul-major Istrate.

POP, Ioan G. Născut la 2 septembrie 1916, în comuna Laz — Alba. Domiciliat în comuna Slatina de Criș — Arad. Arestat în 1950 și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 5 ani de închisoare. A fost bătut atât de rău în timpul anchetei, încât a trebuit să fie internat la Spitalul din Timișoara, unde a și murit, la 14 aprilie 1952.

POP, Ion. Muncitor din Oradea. Legionar plecat în Germania, după rebeliunea de la 21 ianuarie 1941, și deținut în lagărul de la Buchenwald. În 1944, pe când se întorcea în România, a fost capturat de NKVD și trimis în URSS. La revenirea în România, a fost din nou arestat. Detenția la Gherla, Jilava și Aiud.

POP, Ion. Arestat în mai 1948, în lotul de legionari condus de Radu Suțu. Torturat în ancheta Securității Brașov și condamnat.

POP, Ion. Elev la Liceul Industrial *Astra* din Brașov. Arestat în mai 1948, ca membru într-o *Frăție de Cruce*. Anchetat, condamnat și deținut.

POP, Ion. Funcționar din Târgu-Mureș. Arestat în 1948, de Securitatea Târgu-Mureș, care i-a înscenat și procesul. Condamnat de Tribunalul Militar Cluj și deținut.

POP, Ion. Student condamnat în 1949. Detenția la Pitești, unde a cunoscut *reeducarea*, și Gherla, unde a fost bătut de *reeducatorii* Gheorghe Popescu, Ion Stancu ș.a. Acolo au fost omorâți în bătaie Garofid Dimciu, Alexandru Radovanu ș.a.

POP, Ion. Muncitor condamnat în 1949. Detenția la Gherla, în perioada *reeducării* prin tortură. A fost bătut cu sălbăticie de Aristotel Popescu, unul dintre membrii

echipei lui Țurcanu. A. Popescu l-a ucis pe Ion Pop, strângându-l de gât, în 1951.

POP, Ion. Țăran din Vișeu de Jos — Maramureș. Condamnat în mai 1949, la 5 ani de închisoare. Detenția la Cluj, Jilava, Gherla și Peninsula, unde a fost brigadier și a avut un comportament omenos. Eliberat în 1954, a murit la scurt timp, din cauza regimului de detenție.

POP, Ion. Elev din Sighet — Maramureș. Condamnat în 1949. Detenția la Cluj, Târgșor și Peninsula.

POP, Ion. Muncitor în cadrul C.F.R. Arad. Arestat în 1949 și anchetat, 6 luni, la Securitatea Arad.

POP, Ion. Născut în 1901. Din Arad. Fost chestor. Arestat în 1950 și condamnat de Tribunalul Militar Timișoara. Detenția la Jilava, Făgăraș, Cernavodă și Poarta Albă, de unde a fost eliberat, în 1954.

POP, Ion. Țăran din comuna Râușor din Făgăraș. Condamnat în 1951, pentru că ofensează gazduire unor partizani anticomuniști din grupul lui Ion Gavrilă-Ogoranu. Detenția la Brașov și Gherla.

POP, Ion. Avocat din Baia Mare. Arestat la 15 august 1952 și condamnat administrativ. Detenția la Galesș și Peninsula. Eliberat în mai 1954.

POP, Ion. Născut la 31 ianuarie 1931. Din Banat. Condamnat.

POP, Ion. Arestat la 9 ianuarie 1957, de Securitatea Ploiești și condamnat, într-un lot de adventiști.

POP, Ion. Țăran din comuna Bârsana — Maramureș (pe râul Iza). Condamnat pentru că participase la răscoala din comună, împotriva colectivizării.

POP, Ion (al Derii). Țăran din județul Salaj. Condamnat în 1949, la 5 ani de închisoare. Detenția la Cluj, Gherla și Peninsula, unde a lucrat la construcții și a rămas un om de mare caracter.

POP, Ion (zis Boabă). Țăran ardelean. Condamnat în 1949, la 5 ani de închisoare. Detenția la Gherla, Jilava și Peninsula, unde a lucrat în brigada de construcții.

POP, Ion C. Născut la 1 februarie 1880, în comuna Bucerdea — Alba. Avocat,

membru marcant al P.N.Ț. Arestat la 20 martie 1948 și condamnat la 8 luni de închisoare, pentru "deținere de publicații interzise". Rearestat la 19 februarie 1949 și condamnat la 2 ani de închisoare. Arestat, încă o dată, la 1 august 1953 și condamnat la muncă forțată, ca fost demnitar. Detenția la Aiud, unde a murit la 10 octombrie 1953, din cauza tratamentului de exterminare pe care i l-a aplicat, timp de 2 luni, colonelul Collier. Trupul neînsuflit i-a fost aruncat în groapa comună a Aiudului.

POP, Ion G. (zis Jean Fileru). Născut la 21 ianuarie 1908, în Statele Unite ale Americii (Arizona). Pădurar. Stabilizat în comuna Lisa — Brașov (de pe pârâul Lisa). Membru P.N.Ț. Membru al grupului de partizani anticomuniști al lui Ion Gavrilă-Ogoranu (din 1950). L-a adăpostit pe partizanul Dumitru Moldovan. Din septembrie 1950 până în septembrie 1951, i-a ajutat pe partizani la construirea unui bordei. A luat parte la confruntarea de pe valea Brătilei, când 2 agenți ai Securității încercaseră să se infiltreze printre partizani, pentru a-i otrăvi, dar fuseseră neutralizați cu ajutorul lui Vasile Motrescu. Având piciorul fracturat, a petrecut iarna lui 1953 la Colun, în apropiere de comuna Porumbacu. Pentru găsirea lui, s-au făcut presiuni asupra membrilor familiei, care au fost arestați și torturați. Jean Fileru a fost trădat și arestat la 24 mai 1956. Torturat în ancheta Securității Sibiu, de echipa lui Gheorghe Crăciun. Condamnat la moarte, prin sentința 136/15.07.1957. Executat la 20 noiembrie 1957. I-au fost arestați și condamnați și tatăl și soția.

POP, Ion I. Născut la 10 octombrie 1896, în comuna Desești — Maramureș (de pe valea râului Mara). Țăran condamnat la 4 ani de închisoare. A murit la 5 februarie 1953 (în aceeași zi cu Iuliu Maniu), la Poarta Albă, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POP, Ion (Ienci) M. Născut la 19 martie 1902. Avocat domiciliat la Cluj.